

Polská láska k české literatuře neutichá

Pražský slabikář představil polským čtenářům **příběhy nejvýznamnějších pražských literárních postav 20. století** a nyní vyšel také v češtině.

ERIKA ZLÁMALOVÁ

Česká literatura se v Polsku dlouhodobě těší oblibě. V posledních letech vychází u našich sousedů třicet až čtyřicet titulů českých autorů ročně, v nakladatelství vznikají speciální edice zasvěcené českým spisovatelům a v minulém roce byli naši autoři a autorky čestnými hosty Varšavského knižního veletrhu.

Vedle známých klasiků – Hrabala, Haška, Čapka nebo Havla – se na polském knižním trhu objevují také současní autoři. Petr Stančík, Ivana Myšková, Markéta Baňková či Martin Vopěnka vycházejí díky snahám nejznámějšího chechofila, novináře a spisovatele Mariusze Szczygieła. Ten už v roce 2015 oznámil vznik knižního projektu nazvaného *Seria Stehlik* – *Rada Stehlik*, v němž nakladatelství Dowody na istnienie – *Důkazy pro existence* vydává Szczygiełem vybrané české knihy. „V edici představím nejlepší české knihy, takové, od kterých jsem se nemohl odtrhnout. Romány, povídky, reportáže... Některé již v minulosti v Polsku vydané, dnes ale už zapomenuté, pro jiné tituly to bude premiéra,“ vysvětluje filozofii řady na stránkách nakladatelství *ambasador české literatury Szczygieł*.

Na propagaci české literatury ovšem není sám, podobně agilní je jeho vrstevník, polský bohemista, překladatel a novinář Aleksan-

der Kaczorowski, jenž se soustavně věnuje poválečné české literatuře a je autorem biografii Václava Havla, Bohumila Hrabala a Oty Pavla. Zmíněným biografiím a překladům české beletrie předcházela *Pražský slabikář*, který v prvním červnovém týdnu vydalo v českém překladu Martina Veselky brněnské nakladatelství Host. Nutno ovšem dodat, že spíše než „slabikář“ je kniha hutný literární bedkr.

Kdyby nebylo Prahy, musili bychom ji vymyslet

Příběhy nejvýznamnějších literárních postav 20. století propojil Kaczorowski místopisně, v pražských uličkách narazíte na autory od Franze Kafky přes Karla Čapka, Jiřího Weila až po Bohumila Hrabala, Josefa Škvoreckého, Milana Kunderu nebo Václava Havla. Dobře si vědom nutnosti dějinného kontextu, neopomenul autor také pasáže ozřejmující dějinné zvraty, které (nejen) Prahu i její obyvatele definovaly.

„Fascinovalo mě na Praze všechno: jazyk, v němž skoro každé slovo zní jako pozvánka k bližší, důvěrnější známosti; druh písma na cedulích s názvy ulic, který mi připomínal mé oblíbené známky s nápisem Československo, jež jsem sbíral v dětství... tramvaje, v nichž hlas z nahrávky ohlašoval příští zastávku („Balabenka, příští zastávka Palmovka!“) a oznamoval možnost přestupu na metro,“ vypisuje se ze své náklonnosti k Praze Kaczorowski.

S *Pražským slabikářem* se lze vydat na vycházku po místech, která třeba důvěrně znáte, ale možná je díky autorovi uvidíte i ve zcela novém světle. Poláci nejenže české spisovatele rádi čtou, hojně překládají, ale také o nich zábavně a zároveň zasvěceně píší.